Grezia eta Erromako erlijioa

Izen grekoa	Izen latinoa	Ikurra	Nor zen	Aurkezteko era
ZEUS		Arranoa eta tximista	Jainkoen aita	Agure bizarduna tronuan eserita
HERA		Mingrana	Zeusen emaztea	Emakumea koraza jantzita
ARES		Lantza, ezpata eta zuziak	Jainko gudaria	Gudarisendoa buruoskol eta korazarekin
HEFAISTOS		Mailua eta kurrikak	Suaren jainkoa	Gazte herren eta itsusia
ATENEA		Hontz zuria	Jakituriaren jainkoa	Gazte ederra arma, buruoskol, lantza eta babeskiarekin
HERMES		Kaduzeoa	Jainkoen mezulari, merkataritza	Gaztea oinetan hegoak dituela
AFRODITA		Maskorra	Maitasuna eta ugalmena	Emakume gazte ederra biluzik
POSEIDON		Hiruhortza	Itsaso eta iturrien jainkoa	Agure bizarduna
ARTEMISA		Oreina	Iturri eta ibaien jainkoa	Gazte ederra buiraka eta geziekin
APOLO		Lira eta ereinotza	Artea eta letrak	Edertasun maskulinoaren eredua

1. Osatu koadroa esanez zein Erromako jainko dagokion Greziako jainko bakoitzari.

Erromatarren antzinako erlijioa oso xumea zen eta familia bakoitzak bere jainko bereziak zituen: **maneak** —hildakoen anima erratuak— eta **lareak** —etxearen jainko babesleak—. Erlijio xume honek ez zuen eskatzen inolako sineskizunik, ez zuen dogmarik. Opari eta eskaintzez saiatzen zen familia jainkoaren babesa eskuratzen.

Erroma Greziarekin harremanetan jarri zenean, Greziako mitologiako jainkoak onartu eta latindu egin zituzten haien izenak. Kulturik nagusiena jaso zutenak: Jupiter, Minerva eta Juno.

Saiatu ziren enperatore batzuk enperatorearen kultua bultzatzen ere, baina erakarmen txikia zuen Erromako herrian zeinek ekialdeko erlijio misteriotsuetarako joera handiagoa agertzen baitzuen.

Neptuno - Minerva - Júpiter - Apolo - Venus - Diana - Mercurio - Juno - Vulcano - Marte